

FOAIA POPORULUI

FOAIA POPORULUI

Prețul abonamentului:

Pe un an 3 fl. (6 coroane).
 Pe o jumătate de an 1 fl. 50 cr. (3 coroane).
 Pentru România 15 lei anual.

Abonamentele se fac la „Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Szám 7391/1896.

bftó.

Ó Felsége a Király nevében!

A kolozsvári kir. törvényszék, mint esküdtszéki sajtóbiróság, Baltes András ellen nemzetiséggel elleni izgatás vétsége miatt folyamatba tett sajtó perben Szász Béla kir. itélőtáblai bíró, mint elnök vezetése alatt Csiszér Károly és Becsek Lajos kir. törvényszéki birák, mint szavazó birák Lázár Emil, kirtörvszéki aljegyző és Ladies Nándor, Dicsőfi Béla, Tómmosváry Zsigmond, Parádi Kálmán, Dr. Novák István, Czitron Gyula, Zsigmond Dániel, Dr. Szabó Gyula, Kovács Géza, Csiky Imre, Hadházi Sáudor, Dr. Tompa János rendes, valamint Huszkó István és Jánosi Zsigmond nötestük köztreműködése mellett, 1896 évi november hó 3-án tartott esküdtszéki nyilvános végtárgyalás alapján Dr. Lehmann Robert kir. törvényszéki német és román hites tolmacs közvetítésével Dr. Gocs Jenő kir. ügyész, mint közvadló által előadott vág ér Dr. Ilea György védő, ügyvéi által előadott védelem meghallgatásával a rendes esküdtek szavazata követezében a következően:

Itélt:

Baltes András vádlottat, ki vizaknai szül. n-szebeni Jakób, 36 éves, gör. keleti, nőtlen, nyomdász, a „Tribuna” és a „Foaia Poporului” című politikai lapok correctora, vagyontalan, ír, olvas, sajtóvétés miatt 9-szer büntetve, nem katona, a N-Szebenben megjelent „Foaia Poporului” politikai hetilapnak 1896. évi május hó 31-én megjelent 21-k számában a tárcza rovatban „La Ardeal” (Erdélyhez) című versben fogalt, a btk 172 §. 2-ik bekezdésében körülírt sajtó után közretett nemzetiség elleni izgatást tartalmazó sajtó után megjelent közleménynek közzététele, illetve kiadása által az 1852. évi május hó 14-én 1408—71 I. M. E. sz. alattirendelettel, valamint az 1880. évi XXXVII. tcz 7 §. a szerint hatályban fenntartott sajtórendtartás 34 §. a első bekezdésében, megháborozott köteles figyelem és gondosság elmulasztása miatti sajtó vétségen az esküdtek által vétkesnek találattává — birólag is vétkesnek mondatták s ezért a fennidézett sajtórendtartás 39 és 40 §§-ai alapján, az 1880. évi XXXVII. tcz. 7 és 12 §-ai tekintetbe vételevel és a btk 40 §. a alkalmazásával a sjtrds 34 §. a a pontjára alapított felelőségenél fogva az itelet foganathá vételektől 4 (négy) havi fogházra ítéltetik mely szabadság vesztés büntelés tartama alatt a fogházi munka alól felmentetik és magát saját költségén éllemezheti.

Elmarasztatik vádot a „Foaia Poporului” című hirlap, biztosítékából, — a sjtrds 16 és 40 §§. ai alapján, — 500 frt azaz ötszáz forintnak 15 nap végrehajtás terhe alatti elvesztésekben s ezen, összegnek a sjtrs 17 §-ában írt következmény terhe alatt a kolozsvári kir. ügyészéghz történendő lefizetésében, ugyiszintén a felmerül 26 fit., ugy

Apare în fiecare Dumineca

INSERATE

se primesc în biroul administrației (strada Poplacii nr. 15) — Telefon nr. 14.
 Un sir garmon prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.
 a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

az esetleg ezután felmerülhető bünügyi költségek a fenntart idő és joghatrány terhe alatti megfizetésében, ez utóbbiak ellenben vádlott igazolt végontalansága okán egyelőre behajthatlanoknak nyilvánittatnak.

A fogház büntetés által felmerülendő költség vádlottat csak azon esetben terheli ha a btk 41 §-ban írt jogkedvezményt igénybe nem veszi.

Elrendeltetik továbbá a sjtrds 21 § a és az 1871. évi május hó 14-én 1498—71 I. M. E. sz. a. életbe léptetett sajtó eljárás 90 §-a alapján jelen ítélet és indokainak egész terjedelmében az állam hivatalos nyelvén a „Foaia Poporului” legközelebbi megjelenő számában a lap elsőföhelye, a vádlott költségén eszközök közzétételé és az ezt igazoló lap példánynak 15 nap alatt a kolozsvári kir. ügyészéghz leendő beadása a sjtrds 20 § a illetve annak módosítása tárgyában 17. május hó 14-én 1498—71 I. M. E. sz. a rendelet 9. 14 §§ aiban előszabott eljárás követkzményei terhe alatt.

Indokok:

Az esküdtek vádlottat 12 elmarasztaló szavazattal vétkesnek találván, ez okon öt birólag is vétkesnek kellett kimondani.

Miért vádlott, tekintve a mellette enyhítőként jelentkező beismérést, tekintve az ellene sulyositoul fennfogó ama körülmenyt, hogy hason cselekményt már 9-szer volt büntetve, ezen ítélet rendelkezésében meghatározott büntetéssel volt fenyitendő, mely kiszabott büntetés bünöséggel arányban állandónak találtatott.

A lap biztosítékából levonandónak nyilvánított és vádlottat terhelő, pénzüntetés, ugy az ítélet és indokainak az incriminált, sajtó közleményt tartalmazó lap legközelebbi számában törénen közzététel s az ezt igazolando lappeldánynak a kolozsvári kir. ügyészéghz leendő beküldéénél elrendelése, nemkülönben a fogházbüntetés kiállása alkalmából felmerülendő költségek vádlott általi fizethetési joga a rendelkező, részben írt törvényhelyek és rendeletek idezett §§-ain alapulnak.

A btk 41 §-a alkalmazását vádjott társodalmi állása és a cselekmény jellege teszik indokolttá.

A bünügyi költség tárgyában hozott határazat az 1890. évi XLIII. tcz. 4 §-án alapszik.

Ezen ítélet azon megjegyzéssel adaték, hogy azon kir. közvádló a végtárgyaláson történt kihirdetése alkalmával megnyugodott, mik ellenben vádlott részéről semmiségi panasz jelentetvén, — jogerőre még nem emelkedett.

A kolozsvári kir. törvényszék, mint esküdtszéki sajtóbirosnak 1896. évi november hó 3-án tartott nyilvános esküdtszéki végtárgyalásából.

*Br. Szentkereszti Zsigmond,
elnök.*

*iff Boheczel Sándor,
jegyző.*

Pe banii nostri....

Stăpânitorii nostri nu să îndestulesc cu aceea, că prigonesc școalele și toate așezările noastre de cultură și ne putem deci înaintării, dar' vreau să ne măghiariseze chiar cu banii scoși din pună noastră....

O nouă dovedă despre acest adevărate casul ce să petrece în comitatul Hunedoarei.

Ministrul de culte și învățămînt a scris congregațiunii (adunării) acestui comitat, să ia împrumut una sută și optzeci de mii florini, cu care să apoi ministrul să ridice școale de stat în comitat și să le țină în bună rînduială. Totodată ministrul incredințează pe membrii congregației, că acest împrumut îl va plăti el pe rînd din vîstieria statului.

În scrisoarea sa ministrul zice, că comitatul e oarecum îndatorat a face acest împrumut, de oarece și altcum singuraticele comune ar fi obligate să țină în stare bună școalele de stat.

Mai întâju aceasta este un neadavăr, de oarece nu este nici o lege și nici o ordinarie ministerială, care ar pretinde dela comune astfel de sarcini. Școalele de stat le ridică și le sustine statul din vîstieria sa și comunele nu sunt îndatorate a să ingrijî de ele. Aceasta e legea școalelor de stat și are putere pentru toate comitatele.

Încât pentru comitatul Hunedoarei, ministrul vrea să facă o nedreptate strigătoare la cer locuitorilor de aici. E știut că acest comitat e locuit mai numai de Români. După statistică (socoteala) ungurească chiar, ei sunt 93%, adeca tot din căte o sută de oameni 93 sunt Români și numai 7 streini. Cum vine deci ministrul să ceară dela un astfel de comitat să-i dea ajutor sănesc la însemierea de școale de stat, în cari să învăță numai ungurești?

E firesc lucru, că dacă la noi ar fi stările cum să cade, o astfel de cerere a ministrului ar fi fost nebăgată în seamă, căci pe lângă cele două temeuri pomenite mai sus, e întrebare, că oare ministrul plăti-va cum zice, împrumutul, ori va rămâne să-l plătească tot locuitorii, atât de ingreunăți, ai comitatului?

Cu toate acestea, area comitatului, alcătuită în

nguri, a primit cererea ministrului, deși români s-au impotravit din răsputeri.

Să vede deci curat, că aici e vorba și a ne maghiarisa pe banii nostri!

Membrii români din congregație, care să băiem la locul lor, au făcut împotriva acestei hotărîri un strănic recurs la ministrul. În el arată, că ajutorarea școalelor de stat nu privește pe comitat; că școalele aceste nu lătesc adevărata cultură, ci maghiarisarea; că e o vătămare a cere dela un comitat românesc să lucre pentru maghiarisare și a.

Ministrul va face cum va voi, căci la noi în Ardeal și Ungaria când vorba de interesele Maghiarilor, nici de lege, nici de buna cuvîntă nu se ține seamă.

Dar' ori-cum să fie, pasul bărbătesc al mânărilor din comitatul Hunedoarei e ednic de laudă. Astfel trebuie să protestăm pretutindenea, când drepturile noastre încă.

Stăpânirea azi poate să ne lovească, să nesocotească legea și dreptul nostru, dar' nu ne poate împedeca de a ne spune nemulțamirea și a arăta lăzii volnicile ei.

Aceasta e datorința noastră și ca cetăteni și ca Români!

Oprirea conferenței. La recursul ce l-a dat la ministrul presidențial partidului național Dr. Rațiu, împotriva opririi conferenței, chemată pe 24 Octombrie a. tr. a sosit răspunsul.

Ministrul, prin rostul secretarului de stat Latkoczy, care îscălește răspunsul, încuviințează oprirea, tot pe temeiul cunoscut, că adecă conferența nu e iertat să fie alcătuită pe basă națională.

Așadar' ne spune acum și ministrul, că nu ne lasă să ne aduna și săfătu asupra trebilor noastre politice, ca Români!

Aceasta mare volnicie, care se face cu călcarea în picioare a legii de naționalitate, trebuie să ne indemne să ne aduna mai strîns sub steagul luptei naționale și să ne ridică glasul de protestare.

Causa naționalităților. Causa naționalităților din Austro-Ungaria este cunoscută în toată lumea și se ocupă cu ea oameni învățați. Dovadă despre aceasta este, că la școala înaltă de drepturi din orașul Toulouse din Franța învățătul profesor Meringhal, care e un părtinitor mare al causei noastre, ține prelegeri asupra acestei teme.

Prin aceasta cauza noastră devine și mai cunoscută în străinătate — numai Maghiarii nu vreau să o recunoască, că este, și trebuie deslegată.

Slujbe nove. În ministerul de învățămînt s'a făcut un despărțimînt nou, de care să țină toate afacerile privitoare la școalele confesionale, comunale și asilele de copii. În fruntea acestui despărțimînt este pus secretarul din minister Dr. Kacskovics, apoi vin ceialalți slujbași.

E întrebarea, că s'au înmulțit întru atâtă lucrările la ministerul școalelor, încât în adevăr să fie lipsă de noul despărțimînt, sau apoi să simtă earăs lipsa de a fi căpătuți niște flămâneni? În Țeară-Ungurească toate să pot întimpla...

† Dr. Gregoriu Silaș.

Biografia.

Am vestit în numărul trecut, că în 17, l. c. a trecut la cele vecinice un mare și însemnat bărbat al nației noastre, Dr. Gregoriu Silaș.

Eată datele mai însemnante din viața sa: Silaș s'a născut în începutul anului 1836, în Beclan și a fost fiul protopopului Vasiliu Silaș. Școală a învățat în satul său natal, apoi în Dej, Năsăud și în Cluj, unde a sfîrșit gimnasiul la anul 1855, fiind unul dintre cei dintâi școlari în aceste scoale.

Din Cluj tinerul Silaș fu trimis ca teolog la seminarul central gr.-cat. dela S. Barbara din Viena, unde absolvia teologia la 1859. Atunci fu numit de prefect de studii în seminar, iar la 1862 făcând doctoratul în teologie, a fost numit

de vicerector, în locul lui Sembratovicz, care fusese denumit de Episcop.

La seminarul din Viena a stat Silaș până la 1872, când M. Sa Regele și Împăratul nostru, la cererea ministrului unguresc de scoale, l-a numit de profesor de limba și literatura română la universitatea (școală cea mai înaltă) din Cluj. Aici propovădui în decurs de 13 ani, până la anul 1885, învățătul profesor cunoștințele despre limba și literatura română tinerilor români, cari îl iubiau foarte mult, când guvernul ungureșc pentru simțul său de Român verde, îl puse în pensie.

După aceasta el a fost ales de director al institutului de credit și păstrare „Economul“ din Cluj, ear' de câțiva ani fiind bolnavios, a trăit retras la soru-sa în Năsăud, unde a reșosat, precum am pomenit, în 17. l. c. în vîrstă de 61 de ani.

Silaș a avut o fericire iubire pentru poporul român, din al căruia sin a eşit și a lucrat mult pentru causele lui, mai cu seamă pe terenul cultural.

Ajuns prin sîrguință să încă de tiner în postul de prefect de studii și apoi vicerector la seminarul S.-Barbara din Viena, a fost totodată și conducătorul „Societății bisericești-literare a teologilor români din seminarul gr.-cat. central din Viena“ și prin lucrarea sa a întărit aceasta societate, atât de folositoare tinerilor români; roadele străduințelor sale s'au ivit în curînd, căci societatea a scos în românește mai multe cărți bisericești bune.

Tot în aceasta vreme Silaș a lucrat împreună cu alți tineri români din Viena la întemeierea societății „România Fund“ și a scos o foaie bisericească-școlară, numită „Sionul românesc“, care a fost o foaie foarte bună.

Ca profesor în Cluj a desvoltat o lucrare și mai rodnică. A fost sufletul societății universitarilor români din Cluj „Iulia“ și a „Reuniunii sodalilor ro-

FOITA.

Poesii populare.

Din Pintic.

Culese de Teodor Toma, june

Tînguirea însuratului I. S.

Foaie verde trei căline
Asculați feciori de mine
Că eu v'oi învăță bine
Ca să nu faceti ca mine:
Când tîi merge să petiți
La zestre nu lăcomiți
Cum am lăcomit și eu
De m'au bătut Dumnezeu.
Lăcomit-am la ogoară
'Mi-am adus spaima la cioră,
Lăcomit-am la doi boi
Şi-am adus hăda la noi,
Lăcomit-am la gînt
'Mi-am adus vîrbit,

Ogorul 'i-am sămănat
Dar' de hăda n'am scăpat,
Holda mi-a bătut o ghiță
Şi hăda-mi măncă vieață
Boii 'mi-i am dat la munte
Şi-au venit cu coarne rupte
Şi argintul sede-n ladă
Şi hăda sede pe vatră
Cât o clacie negreblată,
„Du-te hăda de pe vatră
„Baio nu, că's măritată
„Şi de capul tău legată,
„Că popa m'a cununat
„Şi tata zestre 'mi-a dat“.

Din Bistriță.

Culese de Eliseiu Moga, școlar.

Frunză verde schinteuță
Am iubit o puicuță
Ziua-mi scrie la hârtie
Seara vine mă măngăe,
Ziua-mi scrie o carte albă

Seara vine și mă întreabă,
Ce mai faci tu bade dragă?

Fă-mă, Doamne, ce mi face
Fă-mă puiu, cu ului
Pe coarnele plugului
Să mân boii - liții,
Că lelița-i tierea
N'ascultă boni de ea.

M'a mănat maica la vie,
Să culeg mere gutăe,
Mere gutăi n'am găsit
Cu mândruță m'am tîlnit
Numa-un pic am zăbovit,
Maica rău s'a supărat
De mână ea m'a luat
Şi'n temniță m'a băgat,
Pe temniță-a pus lăcat
Pe lăcat un stan de peatră..
Mă uitai pe sub lăcată
Şi văzui ca nici-odată
Vedeam soare strălucind
Pe mândra cu alți șezend.

mâni" pe cari le-a condus în decurs de mai mulți ani. Aceste reunii, prin lucrarea neobosită a lui Silaș, au avut mare înruriță asupra desvoltării spiritului românesc în Cluj, în mijlocul maghiarismului. În aceasta vreme a scris mai multe lucrări, privitoare mai cu seamă la limba română, și cari au eșit în deosebite foi.

Pentru lucrările și meritele sale, Silaș a fost între altele luat în combinație să fie ales de Episcop la Gherla, Orade și Lugoj; a fost ales, la 1877 de membru onorar al „Academiei române“ din București, a fost membru pe viață al „Asociației transilvane“ precum și la alte societăți literare și de știință.

Aceste sunt pe scurt datele din viața și despre lucrările mai de frunte ale lui Dr. Gr. Silaș.

Ca om de caracter, prin iubirea sa învățăiată pentru neam și prin munca sa stăruitoare pentru binele și înaintarea lui, Silaș va servi de model, de pildă vrednică de urmat, atât din partea tinerimii culte, cât și a tuturor Românilor.

Necrologul.

Familia reposatului a dat următoarea înștiințare de moarte:

Gregoriu Silaș, doctor de sfânta teologie, doctor onorar de filosofie, fost vicerector, la seminarul „S-ta Barbara“ din Viena, profesor p. o. pentru limba și literatura română la universitatea „Francisc Iosif“ în Cluj membru onorar al Academiei-Române din București, membru pe viață al „Asociației Transilvane pentru literatura și cultura popului român“, protopop onorar și asesor consistorial în archidiocesa gr.-cat. de Alba-Iulia și Făgăraș, director executiv al institutului de credit și economii „Economul“ din Cluj, președinte și membru al mai multor societăți și reunii culturale și de binefacere, a răposat după un morb înelungat în Năsăud la 17 Ianuarie n. 1897, în etate de 61 ani. Năsăud, 17 Ianuarie 1897. Fie-i înțărîna ușoară și memoria eternă!

În numele consângenilor:

Ana Filipan născ. Silaș, ca soră.

Bată-te mândră amarul
Când fi mergen'-n tirg cu carul,
Mândră amaru te mânânce
Caru'-n drum să 'ti-se strice
Să nu-l poți mândră tocml,
Precum nu mă vreau iubi.

Din Tîrnova.

Culese de Petru Gheorghiu.

Frunză verde lemn uscat
Nu 'ti-o fi mândră păcat,
Că prea rău m'ai fermecat,
Și de mult, mândră de mult
Tot cu vorba m'ai ținut,
Și-mi ziceai că mă iubești
Și-acum la altul gândești,
Și te jurai că nu minți
Și-acum văd că te măriți,
Și zisești și te jurași,
Și acum te măriți.
Dar' eu altă nu-'ti pot face
Ci te blasphem cum fmi place:

Înmormântarea.

Înmormântarea s'a săvârșit în 19 I. c. cu ceremonie frumoasă. Serviciul de înmormântare l-a făcut vicarul Dr. Ioan Pop, împreună cu 4 preoți. Siciul, care cuprindea în sine rămășițele pământești ale răposatului, îl petreceau, afară de membrii familiei, încreșterea institutului „Economul“, profesorii gimnaziali, învățătorii dela școalele fundaționale elem. direcțorii dela administrațunea fondurilor școlare, dela primăria comunală, judecătoria reg. cercuală, curatorul Silvanal ung. reg. și alți fruntași din Năsăud, dame și o mulțime de popor năsăudean.

Cuvântări au ținut dl vicar Ioan Pop, cooperatorul Iacob Pop (iernăciuni), ear' la mormânt a vorbit părintele Vasile Podoabă, arătând însemnatatea răposatului și prigonirile la cari a fost supus pentru simțul seu românesc. După vorbirea părintelui Podoabă siciul a fost așezat în mormânt, corul studenților mai cântă un „În veci pomenirea lui“ și acum un mormânt proaspăt cu o simplă cruciuliță cuprinde rămășițele pământești ale aceluia Român, care a lucrat pentru întreaga românie, atât de mult și sătă de bine.

Măcelul dela Anina.

În ocna Anina, comitatul Caraș-Severin (Bănat), s'a petrecut săptămâna trecută un măcel groaznic. Gendarmii, săngheroșii slujbași ai stăpânirii, au pușcat în lucrătorii ocnui, cari apăsați și nedreptăți fiind de mai marii lor, și-au pierdut ori-ce răbdare și s'au răsvratit.

Lucrurile s'au petrecut astfel: Muncitorii dela Anina și Reșița (unde s'a întemplat deunăzile groaznice prăbușire a ocnui) au încă din anul 1860 un fond, de unde sunt plătiți, dacă și perd putea de a munci. La acest fond plătiau în fiecare an atât lucrătorii cât și slujbașii ocnelor. Dar' în vremea din urmă slujbașii voră să scape de a mai plăti și în acest scop direcționarea minelor a adus în putere alte statute, foarte îngreunătoare pentru lucrători. După aceste statute muncitorii au să plătească cu 2 la

Să stai tot lângă părinți,
De opt-ori să te măriți,
Să-ți faci nuntă de opt-ori
Să ai șepte fiori,
Să pe urmă o fetiță
Să te poarte pe uliță,
Să te poarte eac'asa
Să vîi și în casa mea,
Să stai lângă portiță,
Până 'ti-oiu da vr'o groșită
Să știi că 'ti-am fost bădiță,
Dar' tu-ai foșt fără credință.

Frunză verde paltin 'nalt
Mândruța să măritat,
Eu o iubiam de micuță
Acum sunt fără drăguță,
Ducă-se cu Dumnezeu
Că mie nu-mi pare rău,
Dacă rău 'mi-ar fi părut
Ce 'mi-a zis aș fi făcut,
Dar' mai sunt în sate fete
'Mi-oiu aflat și eu păreche

sută mai mult; anii de muncă, după cari pot fi plătiți din fond, se urcă dela 30 la 40, ear' văduvele, cari aveau până acum două treimi din plata bărbatului, au să primească de aci încolo numai jumătate.

Urcarea cu 2 la sută au primit-o lucrătorii, celealte schimbări însă au stîrnit adâncă nemulțumire.

Zece zile înainte de măcel lucrătorii au trimis o deputație la ministru și la direcționea căilor ferate, dar' înzadar. Ales direcționea s'a purtat foarte aspru cu ei, deși chiar un funcționar dela mina Anina a scris direcționii să facă ușurări lucrătorilor, căci vre-o 300 neveste de lucrători au venit la el și i-au spus, că ori-ce s'ar întembla, ele nu vor lăsa, că bărbății lor să dea ascultare nouelor statute.

Lucrătorii, îndărjiți de ținuta direcționii, au ținut Duminecă, 17 Decembrie, o adunare, hotărind a nu mai lucra în ocnă.

Totuși Luni și Marți s'au dus la muncă. Mercuri însă văzând că nici o ușurare nu li-se face, n'au mai vrut să lucre, ci s'au dus la cancelaria direcționii și au început a ameninta pe slujbași.

Acesti, însărcinăți, au telegrafat după gendarmi, cari au sosit pe dată. Atunci slujbașii, în frunte cu directorul, au voit să se depărteze, sub paza gendarmilor.

Mulțimea de lucrători a pătruns însă în casa direcționii și a început a arunca cu petri în ferestre.

Un oficer de gendarmi, rănit greu la cap, a căzut jos. Atunci un sergent, luând comanda, poruncă: „Foc și 24 de puști se sloboziră în lucrători. Un singur glonț și-a greșit fintă. Morți sunt: 11, dintre cari 9 lucrători și 2 femei, 13 au rămas greu răniți, ceialalți mai ușor. Îngrozită de gloantele puștilor, mulțimea se risipă îndată și astfel se facă „pace“. Pentru asigurarea liniștei se

Și 'mi-oiu lua o săracă
Cum ti zic așa să facă
Și de-i dău un pumn să tacă,
Nu ca ea o bogățită
Doarme iarna pe tălipă
Și vara după căpăță
Și-apoi și fără credință.

Frunză verde de lemn dulce
Am o mândră ca o cruce
Dar' la lucru n'o pot duce.
Dimineața roua-i rece
Toată să udă când trece,
Mai tîrziu să prea 'ncălzește
Soarele față-i pălește,
Dup' ameazi fi mai-desără
Trebue să 'ntoarcă eară.
Mai bine să șad' acasă
Dar' gunoiu-ajuns la masă
Ea doarme lângă oglindă
Gunoiu-a ajuns la grindă,
Prinsei boii la tînjală
Ca să scot gunoiu afară

ceru însă armată. În urma aceasta orășelul a fost cutropit de un batalion al regimentului 83 de infanterie (Biserica-Albă), de compania de honvezi din Oravița și de gendarmii cari au primit nouă ajutoare, — la un loc 550 de oameni înarmați.

După măcel gendarmii au închis vre-o 37 de oameni, între cari și o femeie.

Lucrările ocnei Anina sunt în cea mai mare parte Boemii, Români și Nemți.

Măcelul a fost, e drept, groaznic și toate foile, păuă și cele ungurești, scriu cu asprime despre gendarmi, cari s'au prea grăbit cu împușcatul. Ba un deputat Ungur a vorbit și în dieta din București despre acest lucru, cerând să se cerceteze, dacă pe drept sau pe nedrept au pușcat gendarmii.

Până aci toate bune. Dar' de ce nu s'a făcut tot aşa și când cu groaznicul măcel dela Mehâdica, măcel mult mai săngeros decât cest dela Anina!? De ce au tăcut atunci foile ungurești, de ce judecătoria din Caransebeș a scos vinovății și a osândit tot pe bieții Mehâdicani?!

DIN TRECUTUL NOSTRU.

Mateiu Basarab.

În nrul 51 din anul trecut am scris despre Radu-Serban-Vodă, care a urmat în domnia Munteniei după Mihai Viteazul.

Radu Serban s'a luptat cu vitejie împotriva dușmanilor țării, dar' urmășii sei până la Mateiu Basarab au îngenuchiat tot mai mult Țara-Românească sub puterea Turcilor.

Simțul de vitejie și de libertate, prin care Mihai Viteazul a ridicat țara și neamul românesc, nu era cunoscut acestor domni și jugul robiei să răspândă peste țara întreagă.

În 22 de ani, dela 1611 până la 1633 adecă dela Radu Serban până la

Boii trag de nu mai pot
Să scoată gunoiu tot
Tot a mai rămas d'un cot.

Frunză verde foaie lată
Te-am iubit mândruță fată
Te-aș iubi și acum nevastă
Dar' omul tău nu ne lasă.
Moară-ți moartea și bărbatul
Să-ți alegi mândruță altul,
După plac pe gândul tău
Nu c'acela mutuală
Să fie bun și voinic
Nu c'acela de nimic.

După tine mândră dragă
N'am dormit o noapte întreagă
Și mai trei ear' n'am durmit
Și nimic n'am dobândit.
Dar' de-aș și c'ăși dodândi
Mai o lună n'ași durmi.

Mateiu Vodă Basarab, domnirea 6 voevozi în Muntenia. Turcii, ca să poată țină în supunere țeară au trimis de voevozi oameni de aceia, cari nu aveau durere pentru țeară, ci numai rîvna de a domni și a să imbogăți și stăpânea. Fiecare își câștiga domnia cu sume mari de bani, ce trebuie să-i deie Sultanului, vizirilor și altor Turci puternici. Astfel domnul cum venea în țeară, punea biruri grele pe locuitori, ca să-si scoată banii cheltuiți, ear' dacă unii din boieri i-se împotriveau, aceștia erau prinși, omorâți fără milă și averile lor luate pe seama domniei, sub cuvânt, că au voit să facă răsfrâtere împotriva domnului.

Abia stătea însă doi-trei ani un domn în scaun și altul, care dădea și făgăduia mai mult bir, era numit de Sultan. Așa să schimbau mereu domnii, ear' țeară tot mai mult dădea îndrăptă.

Fiecare din acești șese domni a venit în țeară însăși de către o droaie de Greci din Constantinopol, dela cari ei împrumutaseră banii de lipsă, ca să fie numiți în domnie.

Încă mai de mult, înainte de Mihai Viteazul, au început să așeza prin țările române Grecii din Constantinopol, dar' după Radu Serban numărul lor crescă în chip înfricoșat. Domnii fiindu-le întărați și ocroteau, și punea în slujbe însemnate și-i încredințau cu strigerea birurilor prin orașe și sate. Lăcomia acestora nu mai cunoștea margini, erau ca nește lăcuste pe biata țeară, aşa, că după cum zice un cronicar de pe vremile acelea: „striga poporul de multele nedreptăți, ce i-se făceau și blâstema pe domn, care nu le oprea“.

Astfel neindestulirea era îndreptată atât împotriva domnului, cât și împotriva Grecilor venetici.

Pe când suferințele poporului erau de tot mari și răbdarea începea să se sfirșească, să aflat din norocire în țeară un bărbat, care era menit de soarte să puiе capăt retelelor și să aducă țeară earăși la bună rânduială. Aceasta a fost Mateiu Basarab, care, precum arată numele, era coboritor din vechea viață domnească a Basarabilor.

Mateiu încă de tinér s'a arătat a fi om cum să cade, cu durere pentru țeară și locuitorii ei, om cu minte, așezat și viteaz din fire. El a purtat la curtea domnească mai multe deregătorii, fiind iubit de toți, atât de boieri, cât și de oșteni.

Astfel boierii pământeni văzură în el pe mantuitorul țării și pe când domnea Leon Vodă, ei se resculără și dădură scaunul domnesc aleșului lor, lui Mateiu Basarab.

Mateiu însă fu silit să-i câștige scaunul cu sabia, căci atât Leon Vodă, cât și urmașul seu numit de Turci, l-au așteptat gata de luptă. Anume la multele plăgeri ale boierilor, Leon Vodă fu scos din domnie și în locul lui fu numit Radu, fiul lui Iliaș Vodă. Boierii și oș-

tenii din Oltenia auzind aceasta, să alătură toți la Mateiu, care și intră în București la scaunul domnesc, în toamna anului 1632. Radu însă veni cu oaste asupra lui și luptă să întemplieră la marginea Bucureștilor, esind învingător Mateiu. Radu fugă din țeară.

După a easta Mateiu, însăși de mai mulți boieri de frunte, să duse la Constantinopol, având doană scopuri, anume: să ceară dela Sultan ca să-l recunoască și întărească de domn, și să se plângă împotriva reușătilor și jafurilor, ce le faceau Grecii.

Sultanul, cu toate unelelurile Grecilor, întără pe Mateiu de domn, dându-i steag de domnie. El sosì acasă în Martisor, anul 1633, și intră în București între marea bucurie a boierilor și a obștei.

Apoi să puse pe lucru să întocmească de nou țeară, care se afla în o stare de planș.

DIN LUME.

Din Turcia.

În 19 Ianuarie au fost sărbări mari în Constantinopol. Sultanul și-a sărbătizau nașterii sale. Câteva zile înainte de începerea sărbărilor acestora se vestea, că Sultanul va da în ziua nașterii sale înnoiri însemnate împărătiei turcești.

Dar' ziua aceasta a trecut, fără de-a se împlini ceva din făgăduielii.

De alcum starea în Turcia e foarte grea și primejdioasă. La ziua nașterii Sultanului multime de trupe au fost comandate la Costantinopol, ca să nu se întemplete turburări. Temerea de rescoală e mare din pricina că și partidul Turcilor tineri e în mișcare.

Despre aceștia se scrie că au adresat o proclamație nouă la popor.

Proclamația e tipărită în limba turcească și cu litere roșii. În proclamație se zice că a sosit timpul, ca poporul din Turcia să pună mâna pe arme și pe dinamită. Comitetul de rescoală provoacă pe toți Turcii, să facă aceea-ce fac Armenii, se ia arma în mâna și să se scoale în contra asupriorilor. Amenință totodată cu moartea pe toți aceia, cari se împotrivesc acestei provocări. În sfîrșit se zice în proclamație, că numai sistemul parlamentar e în stare să desrobească pe nefericiti supuși ai Sultanului, cari gem în lanțuri și să ridice de nou împărăția turcească din ruinele sale.

În urmarea acestei proclamațiuni ferberea e mare în Costantinopol, unde nu se vorbește despre alta decât despre «sfântul răsboiu» al poporului asuprit.

Stirile sosite din Trapczunt (un oraș în Asia) au mărit ferberea și neliniștea. De aici să vestește, că soldații Curzi, neprimindu-și jumătate din leafă, s'au resvrătit și după ce rugămintele lor au rămas neascultate, au început să jefuească pe cine au putut, cu care prilej au omorât mai multe persoane.

Toate aceste și altele sunt semne rele pentru Turcia.

Catedrala din Toledo.

— Vezi ilustrația.

Religiunea creștină este dumnezeească. Prin învățările sale înalte ea leagă cerul cu pământul, și înaltă pe om la Dumnezeu. Luceau firesc, pentru că însuși fiul lui Dumnezeu a întemeiat-o, coborîndu-se din ceriu pe pământ, și făcându-se om. Dumnezeu fiind.

și va lumina toate mintile românești, ca prin o luptă frumoasă a tuturor să ne recăstigăm earăsi drepturile noastre sfinte.

Că timpuri mai bune au fost în aceasta privință pretutindenea, dovezi puternice avem, ridicate din peatră, cari și astăzi neclintite stau și vor sta mărturisind pentru religiune și Dumnezeu.

În terile apusene mai ales găsim prin orașe mari biserici, pe cari văzându-le rămâi

ledo, al cărei chip îl înșătoșam acă cetitorilor nostri.

Toledo e un oraș de frunte în Spania, o țeară în partea de meazăzi a Europei. Spaniolii sunt un popor înrudit cu noi Români, fiindcă și neamul lor se trage din Italia, din vechii Romani, străbunii nostri.

Pe timpul Romanilor Spania era o parte a marelui Imperiu romană întocmai ca și Dacia, cum se numia țeara noastră pe atunci,

Astăzi învățărurile sfinte ale lui Christos pare că nu mai pătrund așa la inima tuturor oamenilor, pentru că prea mulți oameni fără de lege găsim, și prea mult păcătoșii să ridică apăsând și înjugând pe cei drepti și buni la inimă.

Au fost însă și timpuri mai bune, și de aceea credință avem, că earăsi mai bune timpuri au să vină. Mai ales în poporul românesc schintenia cea sfântă nu s'a stîns niciodată, și ea va aprinde la timp toate inimile

uimit și de abia poți cuprinde cu mintea, cum omul a putut face lucruri așa de mărețe. Sunt atari biserici, numite basilică, dom ori catedrală, prin multe orașe mari din Europa. Amintim din ele pe cele mai vestite: Basilica sfântului Petru și basilica sfântului Pavel din Roma, domul din Milano (Italia), domul din Strassburg (Germania) catedrala din Florența (îmbrăcată în marmoră) și altele. Una dintre bisericile acestea mari e și catedrala din To-

când a fost cucerită de cătră Imperatul Traian dela Daci, și apoi a fost împoporată cu Romani, străbunii nostri.

Însuși marele Imperat Traian s'a născut în Spania, și de aceea îi și zic în latinește *Hispanicus*.

Acest oraș Toledo, stă pe țărmul râului Tajo și era oare când foarte împoprat, avea 200,000 (două sute mii) de locuitori. Astăzi a scăzut din floare, și are numai 20 mii de

suflete. În mijlocul orașului se află catedrala din chipul nostru, o rămășiță și ea din timpurile de mărire ale Spaniei.

Zidirea acestei mărețe biserici s'a început la anul 1227, dar s'a terminat numai la 1492, anul în care *Columb*, tot spaniol, a descoperit America. Vorba e că biserică nici azi nu e gata, aşa cum a fost plănuita.

Pentru că alătura de turnul cel înalt, în celalalt corn, ar trebui să se mai ridice un turn tot aşa de mare. Acela însă a rămas aşa început numai, și poate că nici când nu se va mai ridica. Turnul cel înalt, care se vede, e de 101 metri înălțime. În el se află pus unul dintre cele mai mari clopote din toată lumea, un clopot, al cărui cerc e de 10 metri și jumătate.

Pe cât de măreață e din afară, pe atât de mândră este aceasta biserică din lăuntru, îmbogățită fiind cu tot felul de scumpeturi: lucrări de marmură, cioplituri de deosebite petri, lucrări tăiate în lemn, zugrăvituri pe sticla și alte frumuseți, pe care să le tot privi și să te miri.

Pentru Spanioli aceasta catedrală este privită cu pietate ca un altar național. Au avut și ei, ca și noi, lupte grele în decursul timpurilor. Precum noi purtăm luptă cu Maghiarii, întocmai aşa au luptat spaniolii veacuri de-arîndul cu Arabii, un popor de legea mohamedană, ca și Turcii. Când s'a început zidirea acestei biserici, atunci au început Spaniolii să învinge pe Arabi, cari le cutropiseră țeara. Când biserică a fost gata, la 1492, atunci s'a stîns și cea din urmă rămășiță a domniei tirane, ce asuprea pe creștinii Spanioli; de altă parte prin descoperirea Americii Spaniolii au câștigat atunci nespus de mult, și s'a început tinipul de mărire al lor.

Eată de ce catedrala din Toledo este privită cu atâta sfîntenie din partea Spaniolilor, ca cel dintâi monument al renașterii și înfloririi spiritului național spaniol.

Vorbe înțelepte.

— Una la săptămână. —

Istoria.

Să învățăm bine și cu grije *istoria națională*, luptele și virtuile, precum și greșelile moșilor și strămoșilor nostri. Cu cât vom cunoaște mai bine trecutul, cu atât ne vom iubi mai mult nația și patria, ear' iubirea dă totul: dă credință și nădejde, schimbă jertfele în bucurii, te învață să fi statoric și cumpătat, dă nastere unirii și pregătește puterea.

Victor Cousin.

PARTEA ECONOMICĂ.

La lucru, Români!

II.

Am spus în numărul trecut, că stăpânitorii nostri, neputând să ne facă Maghiari cu mijloace culturale, vreau, ca să pună în slujba maghiarilor mijloace economice.

Cu colonisările au și început. Guvernul în puterea unei legi, aduse de Maghiari, a cumpărat pe banii terii, prin comitatele Cojocnei, Bistriței-Năseud, Sol-

noc-Dobâcei, Făgărașului și Caraș-Severinului moșii mari, pe cari asează familii ungurești, având aceste menirea a maghiarisa pe Români din ținuturile amintite.

De altă parte Maghiarii mereu făuresc la planuri, cum să slăbească și să răpue băncile românești, cari le sunt spine în ochi. Ar vrea adeca, ca având țeranii noștri lipsă de bani, să nu aibă de unde lăua împrumut, decât dela ei, ca astfel prin puterea banilor să-i tie că în lanț.

În fața acestor porniri dușmanoase noi încă trebuie să ne punem pe lucru. Dacă stăpânirea vrea să ne sărăcească și de pe spatele noastre să îmbogățească pe Săcui și pe Unguri, noi trebuie să arătăm, că-i cunoaștem planurile și nu ne lăsăm să ne calce pe cap, să ne iobăgească!

Stăpânirea cu toate mijloacele, care, nu este mai puternică ca noi, dacă noi vom ține laolaltă și ne vom însoții la lucrare împreună.

În unire, în însoțire stă puterea, ear' în desbinare slabiciunea; un lucru ce nu-l poate face unul sau doi, îl pot îsprăvi zece sau mai mulți, lucrând împreună. Si poetul nostru *Alexandri* ne spune aceasta atât de frumos, zicând:

Unde-i *unul* nu-i putere,
La nevoi și la durere;
Unde-s *doi* puterea crește
Si dușmanul nu sporește.

Adeca pe scurt, este de lipsă neîncungiurată, ca să ne însoțim toți Români, sat de sat și ținut de ținut laolaltă și astfel, cu puteri unite, să lucrăm în toate direcțiile pe terenul economic.

Eată cum și în ce direcții trebuie să lucrăm:

1. Să ne însoțim și să intemeiem în scurtă vreme bănci mai mici peste tot locul; să nu fie bănci românești numai la orașe, ci și la sate. Banii ce-i agonism să-i așezăm la aceste bănci, primind pentru ei interesă. ear' când avem lipsă de împrumuturi, *nici unul din noi să nu ne împrumutăm dela străini, ci numai dela băncile noastre*. Dacă vom face aşa, băncile române vor putea da banii cu percente (camete) mici, căci vor avea învățire mare de bani. Eată ce am câștiga prin însoțire pe terenul băncilor.

2. Să ne silim a ne crește meseriași din sinul nostru. Să nu ținem grăpa numai la economia cîmpului, ci să îmbrătoșem și meseriaile. Dacă un părinte are mai mulți copii, să dea *cel puțin pe unul*, care are aplicare, să învețe vre-un meșteșug. Ear' de altă parte să sprigim numai pe meseriași nostri, să lucrem numai la Români. În privința aceasta să nu crătam chiar și osteneală; dacă în vecini este bună-oară un rotar străin, ear' în a doua uliță dela noi ședea rotarul român, să ne luăm osteneală și la Român să mergem. Si apoi

chiar dacă ne-ar greși vre-o dată meseriașul român, să-i iertăm; căci oare meseriașii străini nu ne greșesc și ne lucră rău de multe ori?

3. Să sprigiu negoțul român; dacă avem în sat o boltă românească, să cumpărăm numai de sici toate cele de ce avem lipsă; asemenea să ne purtăm și cu neguțătorii dela orașe. Dacă neguțătorii români vor fi astfel spriginiți, sigur că ne vor putea da marfă bună și ieftină. În satele, unde nu avem neguțători, să ne căntăm unul, să-i făgăduim că-l vom sprigini și aşa în curînd nu va fi sat fără boltă românească.

4. Cu privire la lucru cîmpului este de neîncungiurată lipsă să ne însoțim și să intemeiem Reuniuni sau *insoțiri agricole*, cum este „Reuniunea română de agricultură” din comitatul Sibiului. Câte o reuniune de aceste ar trebui să avem în fiecare comitat, ear' prin sate *tovărășii agricole*, cum sunt în mai multe sate din comitatul Sibiului. Aceste toate sunt de lipsă, căci prin ele ne învățăm a lucra mai bine pămîntul, ne putem îmbunătăți soiul de vite, ne putem procura semințe, mașini și uinelte pentru lucru cîmpului.

Aci, fiind vorba de pămînt, mai însemn, că pămîntul ce-l avem să-l ținem și să-l grijim, ca ochii din cap, ear' dacă totuș siliți am fi să vindem pămînt, să ne nisuim a-l vinde la Român și nu la străin. Cu cât vom fi stăpâni pe mai mult pămînt, cu atât vom fi mai tari, după cum zice și vorba înțeleaptă, că „a cui e pămîntul, a aceluia e și țeara”.

Acstea sunt direcțiile, în cari trebuie să lucrăm cu toții în însoțire. Acum le-am pomenit numai pe scurt, ear' în alți numeri voi scrie mai pe larg și deosebit despre fiecare. Dar' și până atunci zic că preoții, învățătorii și alții fruntași de pe la sate au datorința a pune la cale lucrările pomenite mai sus, în urma căror mult bine să va revîrsa asupra noastră.

Silvestru Moldovan.

Dela Reuniunea rom. de agric. din comitatul Sibiului.

Comitetul central al Reuniunii rom. de agricultură din comitatul Sibiului, în ședințele sale din 30 Noemvrie și 31 Decembrie 1896 a luat următoarele hotărîri mai însemnate: S'au primit de membri ordinari ai „Reuniunii” domnii: Silvestru Moldoran, redactor, Dr. Remus Roșca, director seminarial, Iuliu Bardosy, insp. scol. pens. și Petru Moga, măestru franzelar, toți din Sibiul; Valeriu Milea, notar, Stefan Bratu, comerciant, Const. Oprean, econ. Ilie Floaș, comerc. și Petru Iuga, capelan, toți din Tilișca; Petru Drăghits, prim-pretor, Iuliu Crișan, inv., ambii din Seliște; Dionisie Iuga, notar în Rodu; comuna politică Veștem, Ioan N. Hașegan, cantor, Ioan Ant. Mărginean, vice-cantor, Ioan Popescu, inv. dirig. Ieronim Spornic, notar și Nicolae Veștemean, primar, toți din Veștem; comuna politică Fofeldea, Daniil R. Cordescu, profesor, Alexă Ciovică, econ., Pavel Ciogu, ec.,

toți din Fofeldea, Gustav de Bedens, prim-pretor, Ioan Aaron, econ., Ioan Popa, tnv. și Ioan Ganea, econ., toți din Nocrich, Florian Bologa, paroch în Marpod, Ioan Mihu, econ. în Cichindeal, Sim. Măniș, ec. în Chirpăr și Iosif Popa, ec. în Ilimbav. — Prim-pretorului P. Drăghits i-s'a votat mulțumită pentru înccarea taxei de fl. 73 dela membrii Reuniunii cu locuința în comunele din cercul Seliștei. — Biroul a înșărcinat cu incassarea taxelor dela membrii din comuna Apoldul-inf. și sup. pe dl notar Ioan Măcelariu și din comuna Poplaca pe dl notar Aureliu Milea, ceace s'a luat la cunoștință. De asemenea s'a luat la cunoștință achitarea contului de fl. 5517 firmei Reschuer pentru semințele distribuite în primăvară. — Raportul secretarului, că cu ocazia adunării generale s'a pus basă la înființarea unei tovărășii agricole, sub presidiul lui notar pens. Stefan Milea în Tilișca, s'a luat cu placere la cunoștință; de asemenea s'a luat la cunoștință raportul despre țineră unei întruniri agricole la 8/20 Dec. 1896 în comuna Veștem, la care au participat din centru pres. D. Comșa, secret.. V. Tordășian, controlorul, E. Verzariu, membrul din comitet G. Bobeș și 5 alți membrii, aproape toți locuitorii comunei Veștem, cum și o delegație a locuitorilor români din Gușterița în frunte cu învățătorul G. Stanese. La întrunire a vorbit președintul Comșa despre cultură fănețelor și a pomilor, iar secretarul Tordășian despre însemnatatea tovărășilor agricole și a institutelor de credit rurală, sistem Raiffeisen. S'a pus basă la înființarea unui institut de această natură la care s'au înscris vr'o 30 fruntași din Veștem.

— La 27 Dec. 1896 n. s'a ținut în Fofeldea expoziție de vite de prăsilă, la care s'au împărțit 200 coroane în argint drept premii. Până la presentarea raportului juriului — care se va publica și în foi — comitetul a luat la cunoștință, că pentru tauri s'au împărțit 1 premiu de 12 coroane, pentru tauri de bivoli un premiu de 6 cor.; pentru vaci un premiu de 14 cor., 1 de 12, 1 de 10, 1 de 8, 3 de câte 5 cor., 2 de câte 4 și 2 premii de câte 2 cor. Pentru bivoli 2 premii de câte 4 cor. Pentru junci etc. 1 premiu de 14 cor., 1 de 10, 1 de 8 și 1 de 6 coroane. Pentru viței etc. 1 premiu de 8, 1 de 6 și 1 de 4 cor. Pentru vieri 1 premiu de 8, 2 de câte 5 și 1 de 3 cor. Pentru scroafe 1 premiu de 8, 1 de 6 și 3 de câte 4 cor. — în total 31 de premii în valoare de 200 cor. — De încheierea comitetului a statorit pentru 1897 următorul plan de lucrare: În primăvară se va împărții între membri semință de trifoiu, napi, duțernă, cum și sămânță de cânepă italiană, apoi pădureți de meri, peri, pruni, cireșii, persici, gutui și surcei nobili pentru altoi. — Membrii în Sibiel vor primi în cinste câte un altoi măr pătuș, care se va planta prin un trimes al comitetului în grădina fiecăruia. Se va ține în primăvară un curs de altoi pomi în comuna Cacova (lângă Seliște). — Întruniri agricole se vor ține după posibilitate în comuna: Ludoșul-mare, Vale, Bendorf, Bradu, Laz, Aciliu, Sebeșul-inferior și Sibiu suburb. infer. — Expoziția de vite anuală se va aranja în com. Boiuța. — Adunarea generală pentru 1896 se va ține în Săcădate. — În primăvară se va pune la dispoziția membrilor în mod gratuit mașina de sămănăt a Reuniunii. — Se fac pașii de lipsă pentru tipărirea lucrării lui R. Simu intitulată „Cartea stupariilor săteni“. — Se va deschide concurs pentru distribuirea între membrii lor 2 vițele „Pinzgau“. Direcțiunile tovărășilor agricole și ale institutelor de credit să se recerce a raporta

comitetului despre activitatea din 1896 și să-și aștearcă rapoartele și socotelile la foile competente. — Reuniunea va înainta cereri pentru ajutorare bănești la direcțiunile institutului de credit și economii „Albina“ în Sibiu, la „Cassa de păstrare“ în Seliște, la direcția Institutului „Brădetu“ în Orlat, „Sebeșana“ în S-Sebes și „Mielul“ în Poiana. — În primăvară se vor distribui 1—2 familii de gălițe „Plimouth-Rocks“, cum și oauă de acest soiu.

Lucru primejdios pentru vite.

Puțin se bagă de seamă la noi, că de primejdios este pentru vite, dacă le ajunge în stomac (mațe) cuie sau alte bucăți de fer sau de drot etc. Prin aceasta vitele se bolnăvesc greu, ba de cele mai multe ori, după o vreme oarecare, le vine și moartea.

Astfel de cuie sau bucăți de fer le pot înghiți vitele la pășune; bucățile de fer se duc la câmp cu gunoiul și de aceea trebuie să grijim, ca în gunoi să nu se amestece cuie de fer. Cu deosebire trebuie să avem grije de aceasta acolo, unde casele și grajdurile au acoperiș de șindilă; cuile de șindilă es ușor din acoperiș și pot să cază în gunoi.

Mai ușor însă pot vitele să înghiță bucăți sau cuie de fer iarna, cu nutrețul ce-l dăm în iesle. De aceea trebuie să grijim, că în nutreț, ca și în gunoiu, să nu se amestece astfel de obiecte stricăcioase.

Când se întâmplă, că o vită înghițe un astfel de obiect, la început abia putem să băgăm de seamă îmbolnăvirea. Numai după ce bucate de fer pătrunde mai adânc în stomac, începe viața a-și perde postă de mâncare și nu rumega, ceea-ce e un semn rău; vacile în asemenea casuri nu mai dau lapte, decât foarte puțin.

Cercetând foalele vitei cu deamărunțul și apăsandu-l în deosebite locuri, ne putem încredea, că viața are în stomac vre-un astfel de obiect. Apoi cu cât trece vremea, cu atât mai rău li-se face vitelor. Ele au răsuflu greu, când se scoală sau se culcă au dureri mari, încât gem de durere. Dacă le scoatem din grajd și le alungăm, merg incet și cu grije, gemend de durere și răsuflând greu.

Cam aceste sunt semnele, care ne arată, că viața a înghițit vre-un obiect de fer.

Să întămplă însă și casuri de acele, că vitele n'au dureri mari, dar sunt vreme lungă bolnăvicioase și se uscă pe picioare.

În orice cas este mare primejdie pentru vite, dacă îngheță obiecte tari; nu este chip, că să le mântuim, căci obiectul nu-l putem depărta din stomac.

Boala aceasta se sfîrșește cu moartea; împotriva ei nu este leac, ci singurul leac este grija bună, ca nutrețul să-l ținem în loc curat, să nu se amestece prin el cuie și alte obiecte.

De-ale casei.

Împotriva răgușelii. Se pune apă curată la foc, când fierbe se toarnă într-o oală și pe ea se pune cam o lingură de terpentin subțire. Atunci luăm hârtie curată, care o avem mai la mână înainte de a pune apă în oală, facem din ea pâlnie (tolcer), partea mai strâmtă a acestui tolcer de hârtie o luăm în gură, ear' cea largă o punem pe oală, aşa încât să nu ieșă de pe pe lături aborul de terpentin. Așa tragem abur de acesta în grumazi.

Făcând aceasta de câteva ori pe zi răgușala va trece cu totul.

Spălarea flanelului alb. Flanelul (flainerul) alb se spală bine cu apă călduță, amescată cu spirit de amoniac. După ce s'a curățit bine, se clătărește de mai multe ori în apă curată.

Spiritul de amoniac (Amoniac-Geist, Ammoniac sszesz) se află în spițierii (apotece).

Știri economice.

Exportul de vite al Ungariei în 1896. Din datele, cari ne arată mișcarea negoțului de vite al Ungariei în anul trecut, se vede, că singur exportul (sau vinderea în afară de țeară) de cai s'a mărit, iar exportul de vite cornute, oi și porci nu s'a ridicat. Exportul de cai s'a sporit din pricina, că statul italian a cumpărat mai mulți cai de remândă, ca până acum. Gălițe și oauă s'au esportat mai multe, ca în anul 1895, dar mai puține ca în anii de mai nainte; pricina e că esportul de gălițe al Ungariei e amenințat de cel al Rusiei în Austria, Germania și în alte părți.

Vite și produse de vite s'au vândut în afară în anul trecut cam în preț de 80—85 milioane fl. În 11. luni ale anului s'au esportat, 172,614. boi, 7823 de tauri, 2042 vaci de prăsălu și 19,127 vaci de tăiat, 5804 bivoli, 235.668 de oi și capre, 240.005 de porci, și 36.181 de cai.

Industria de zăhar în România. Zăharul se aducea mai nainte din străinătate în România, mai cu seamă din Austro-Ungaria și Germania. Dar pământul României e foarte bun pentru napi de zăhar și astfel industria de zăhar poate să ia în viitor nu având îmbucurător. De căci-va an este deja o fabrică de zăhar în România, care însă nici pe de parte nu e în destulitoare. Acum s'a făcut un consorțiu pentru o nouă fabrică.

Tăbac din străinătate în Ungaria. În Ungaria „fericită“, sub chiverniseala guvernelor „liberale“ toate merg ca racul, — îndărăpt. Așa e și cu prăsirea tăbacului, scăzând din an în an numărul acelora, cari prăsesc tăcac, precum și locurile sădite cu tăbac, iar de altă parte esportul (în afară) scade și importul crește. Mai de mult se ducea din Ungaria tăbac în preț de 10—12 milioane fl. azi e aproape același prețul tăbacului adus din străinătate iar esportul a scăzut. Exportul de tăbac în 1895 a fost în preț de 2—3 milioane fl. iar cel din anul trecut de 3½ milioane.

Societatea „Fortuna“ (pentru exploatarea minelor) care să intemeieat acum, având o mină în Buciumani, după cum scriu foile ungurești, vosește să cumpere mina vecină „Concordia“ și să ar fi și așigurat dreptul de cumpărare asupra ei. „Concordia“ este o mină bogată în aur și e proprietatea mai multor Români Buciumani.

E întrebare, că e adevărată această știre, sau apoi se face cu „Concordia“ numai reclamă pentru „Fortuna“ pentru ca să se subscrive acțiile emise acum de curând? În orice casă Buciumanii să băgă bine de samă, să nu fie duși pe ghiată.

Expoziție și târg de tauri. La 28 Februarie 1896 va fi o expoziție de tauri în Cristurul-săcuiesc, făcută de „reuniunea agricolă“ din comit. Odorhei; ear' în 1 Martie va fi un mare târg de tauri de prăsilă, tot acolo.

Producția aurului în Rusia. Din Petersburg se scrie, că din Siberia s'a adus acolo în zilele trecute 610 puzi de aur, cari fac aproape 10, mii de kgrame și prețul este 16 milioane, și 387,000 fl.

Această împregiurare ne arată, căt de mare este producția aurului în Rusia.

Recolta de vin în Franția. Direcționea de dări îndirecte din Franția a socotit, că recolta vinului a fost în Franția în anul trecut de 44.656,000 de hectolitre, cu aproape 18 milioane de hectolitre mai mult ca în anul 1895. În Algeria s'a produs 4.050,000 de hectolitre, în Corsica 100,000 hetolitre. În total deci Franția a produs 49 milioane de hectolitre. După conținutul de alcohol să împarte vinul astfel: 41,852,000 de hectolitre au avut conținut de alcohol mai puțin de 11 grade; 1 457,000 de hectolitre au avut 11 grade și 1.247,000 hectolitre, cu mai mult de 11 grade. Prețul întregii recolte de vin al Franției să tocotește la 1174 milioane de franci.

Din traista cu povetale.

Răspunsuri.

Vasile M. în Ver. Atâtatea rate trebuie să plătești căte polițe ai subseris. Credem că d-ta te-ai lăpăda de ei, dar ei nu se lăpădă de d-ta. De ce nu vă asigurați la institutul „Transilvania“ din Sibiu, care e și românesc și cinsti, și nu face lucrari de astea? Luati-vă altcum un apărător că de nu, vi-se vinde moșia, și rămâneți numai cu — asigurarea!

D-sale George B. în Zam. Ne întrebă ce ai de făcut? Să plătești banii, ori să te înțelegi cu comitetul parochial ca să plătești datoria în rate. Altă mărtuire nu este. Președintele comitetului a putut fi ales, pentru că în biserică noastră nu sunt străini. Toți Români care tin la o lege, sunt frați. Altcum ne bucurăm, că și acum la bătrânețe ai „un glas organic, care înveselește biserică și poporul cu cântări pătrunzătoare de inimi“, — dar vei înțelege și d-ta, că „glasul organic“ nu te scăpă de datorii.

Abonentul nr. 8361. Dacă un avocat ișteț nu te poate scoate din încurcătură, cu atât mai puțin o putem face noi aceasta. Rămâi dară pe lângă avocat; dacă se va putea face ceva, de sigur îți va face avocatul, deși

e greu să reparezi un lucru pe care d-ta l-a incălcit atât de rău. Întâi: ai greșit că nu ai legat cu nevasta contract de căsătorie. A doua: ai greșit că ai dat *reversul* acela pocit socrului d-tale. A treia: ai greșit că ducând marfa din prăvălia d-tale în prăvălia socrului, nu ai făcut nici un inventar despre ea. La martorii cei doi nu te poți provoca, căci ei știu numai atât, că socrul și soaca d-tale și-a promis întreaga avere, *după moartea lor*. Aceasta e un fel de testament verbal, care nu are nici o valoare pentru că doi martori nu sunt destui, ci trebuiește patru. Cum vezi dară, atâtatea greșeli ai făcut, încât cu greu se pot îndrepta. Mai bine ar fi să te împaci cu socrii și cu nevasta, și să regulezi apoi afacerea printr-un contract bine chibzuit, făcut de notarul public.

Abonentul Vas. L. în Beșimbav. Nu poți face alta, decât să părești prin avocat. Judecătoria va scoate apoi la iveau, că făcătu-să contractul pe cale dreaptă, ori ba? Dacă e contractul în rânduială, perdeți procesul și plătiți toate spesele; dacă nu e în rânduială, și e făcut pe ascuns, în bună înțelegere numai cu tutorul, căștiți procesul și pământul. Un lucru să-l țineți însă în vedere: dacă atunci, când s'a făcut contractul, ați fost amădoi *minorenzi*, a fost destulă subscierea tutorului și totărirea sedriei orfanelor, că contractul să fie bun. Grijii dară să nu vă faceți cheftueli zdârnicice. De aceea mai bine e să faceți următorul lucru: mergeți la carteaua fonduară, și cereți să vă se arate copia de pe contract, care se află acolo. Din copie puteți vedea de a trecut contractul prin sedria orfană ori ba, puteți vedea și accea că cine l-a isculit, și cine au fost martori, ear' dela martori puteți auzi cum s'a întemplat totă treaba.

D-sale Aron J. în B.-Cerbu. Dacă direcționea de finanțe și-a detras dreptul de cărămidă, fă apelatie la judecătoria supremă administrativă din Buda-pesta, dar nu vei ajunge nimică nici acolo, pentru că detragerea să făcut de bună seamă la cererea comunei. Te ia eu buna pe lângă ei d-la comună că să-ți căștige ei dreptul de nou.

Abonament 553. Orașul Lugoj are tot dreptul să dea în arendă petrișul din Timiș, pentru că apa Timișului, căt ține hotarul Lugojecilor e a lor. E greu nu-i vorbă să mai și plătiți peatru că o duceți pe drumurile terii, dar acesta e un lucru de care nu puteți scăpa. Faceți contract cu arendașul, că să vă dea petrișul de lipsă pentru satul întreg, sau pentru mai multe sate, căci atunci îl capătați mai ieftin.

Abonentul 5304. Cultura hemeiului numai atunci se recomandă, dacă se poate face în mare căci în mic, numai în grădini, cum voiți d-voastră, produce prea puțin și rodul nu văl cumpără nimeni. Făbrica cea mai mare în care se fac fereze, e *Ganz et Comp.* în Buda-pesta. În certele ce le aveți cu preotul pentru bir, nu ne amestecăm. Adresați-vă protopopului sau deadreptul Episcopului, care va săli pe preot să facă *festanie*, pentru că sunt datori să o facă.

Abonentul Dimit. T. în Gruin. Dacă se găsește greșeli de forme în testament, testamentul se poate nimici și avereia se va împărtășii în trei părți egale, între trei frați. Testamentul trebuie însă atacat pe cale judecătorească. Tebuie să începi proces în contra testamentului, și ca să o poți face aceasta trebuie să-ți iai un avocat.

Monografia comunei Răhău.

De
Nicolae Cărpinișan, paroch.
(Urmare.)

II. Descrierea comunei.

Comuna astăzi constă din trei străzi mari (principale) de aproape trei km. lungi, care merg paralel dela Nord spre Sud și sunt legate unele cu altele prin căi de comunicație, numite în limba poporului «hudiți» în cari case nu sunt. O stradă, numită a bisericei, e despartită de celelalte doauă prin »Valea satului«, care în partea cea mai mare a anului e sacă și numai primăvara se umple de apă. Strada bisericei se întinde dela Nord spre Sud pe lângă Valea satului, pe un deal în sus, celelalte doauă deasupra văii pe un teritoriu cam piezis. Străzile sunt largi și regulate, ear' pe dinaintea porților mai $\frac{2}{3}$ m. sunt pardosite cu peatră pentru scurgerea regulată a apei de prin curți. Mai întâi s-au pardosit străzile: din sus și cea din mijloc pe la anul 1882, ear' a bisericei în anul 1893. Pentru înfrumusețarea uliților primăria a dat în mai multe rânduri poruncă, ca oamenii se sădească arbori și pomi, dar rezultatul a fost slabuș, parte că n'au știut cum să-i sădească în timpul creșterilor, parte că nu i au știut feri și apără de vite, de copii și de oameni rei, aşa că astăzi abia poti vede ici colo căte unul.

Curțile, numite »heiuri« constau din trei părți: 1. casa cu curtea și cu clădirile economice, 2. grădină de pomi și 3. vie a cărei lungime e de 200—600 pași. Numărul caselor după numărarea din 1892 e de 456 ear' cu cărcima din drumul țerei face 457; de atunci până astăzi s'au mai zidit printre ele 4 case noi. Casele, zidite aproape toate de cărămidă și puțină peatră sunt coperite cu țiglă, unele cu pae și sunt foarte puține îmbrăcate în var.

Până pe la anul 1890 abia erau în comună 8 case cu căte doauă chilii de locuit, în 1894 numărul acelora se urcă la 21; pe din afară încep oamenii a îmbrăca cu var păreții și a-i văru, coloarea ce li-o dau păreților e esclusiv albă.

Dintră clădiri mai însemnate sunt cele obștești (publice) precum: 1. biserica, 2. școală și ca un lucru vechi istoric 3. »Casa popi-sas.« Cancelarie proprie comuna nu are.

1. *Biserica* e așezată afară din sat pe o colină, la partea oestică, cam în direcționea centrului comunei. În jurul bisericei se află cimitirul, numit de locuitori progadie, în mărime de 1 jug. 652 □ st. ¹⁾ unde se așază spre odihnă cei mutați la vecinie. Cimi-

¹⁾ După foaia catastrală.

teriul până la anul 1850 era încunjurat cu zid de piatră; astăzi e bine grijat și închis cu pălan, până la zidirea bisericei de azi era mai mic cel puțin cu 600 st.

La cimitir și la biserică conduce o cale îngustă, care în 1894 s'a pardosit cu peatră pe partea stângă în lățime de $1\frac{1}{2}$ st. pe spesele bisericei și ale comunei în părți egale.

Biserica veche, cu chramul sf. ev. Luca, era așezată cam la 15 metri de departe dela turnul celei de azi spre apus; era de lemn și coperită cu șise (prăstilă). Scândurile acestei biserici s'au vândut și întrebuințat la biserica de azi din Căpâlna.²⁾

(Va urma.)

SCRISORI.

Oameni harnici.

Saschis, în 8 Ianuarie st. v.

Domnule Redactor!

Înainte de aceasta cu 50 de ani, orășelul Saschis era aproape curat săesc, numai îci-colea ca de leac se afla săte o căscioară românească și câte un păstor la vitele Sasilor. Au clădit Sasii neste colibe anume pentru păstori români care și astăzi sunt în ființă. Dar după-cum e zicală: *Românul nu pierde ci să îmbărbătează*, desi înainte cu 50 ani nu cuteaza un Român a lua plugul de coarne, de groaza Sasului, căci îndată ce-l simtiau dela oraș îl tăia, astăzi mulțumită silinței obștești, sunt peste o sută familii române, care înceț cu încetul au cumpărat moșii de-ale Sasilor, au devenit gazde, și comuna e plină de meseriași români. Aci trebuie să amintesc că dl preot George Șonerieu a stăruit prin anii 1868—69 spre a finărășa mese-riile României.

Durere însă acum când și-a venit popo- rul la cunoștință să știe alege binele din râu, acum zic să deo-hiat domnul p. G. Șonerieu.

Eată o faptă a d-sale, care ne-a supărat mult:

În seara de 27 și 28 Decembrie st. v. anul trecut prin stăruință vrednicului învățător Nicolau Lupu și a tinerului Zaharie Fleșer calfă de templieri să îndemneat cățiva junii români, meseriași și terani a juca teatrul în folosul școalei, în sala școalei române din loc. Comitetul parochial înțelegând buna pornire, cu drag să a învoit, fiind și școala săracă fără nici un venit. Durere însă că pîrintele G. Șonerieu s'au impotrivat zicând că la feiori nu le este iertat a juca teatrul în școală. Văzând impotrivirea par. G. Șonerieu, junii români au făcut pas la anemergătorii sasi; acestia le-au dat voe să joace.

Părintele Șonier cu toate astea a protestat, zicând că teatrul în școală să face peste voia dñsului.

Bravii tineri urmărand o faptă frumoasă, în frunte cu comitetul parochial au luat răspundere, că dacă să va strica ceva la școală se deobligă se despăgubească școala și au reușit tinerii, ceea-ce face onoare lor și susnumitului învățător și calfei Z. Fleșer.

Seara de a doua fiind reduse taxele cu 10 cr., a venit la teatrul și doamna preoteasă

cu două nepoate ale sale. E de însemnat că inteligența săsească din loc ne-a cercetat teatrul, ba și privitorii din comună care au fost în seara dintâi, au venit și a doaua seară, de șiau dat denarul pentru scopul acela sfânt. S'a jucat *Năsterea Domnului nostru Isus Christos*, piesă teatrală în 4 acte de Petru Băncilă, vre-o căteva declamații, dintre care una a fost comică. S'a jucat călușul de 8 iunie și alte jocuri frumoase. Au intrat 33 fl. 30 cr. spese au fost 20 fl. 80 cr. Venit curat a fost 13 fl. cu care s'a întemeiat un fond școlar. Oferte benevolă am avut dela domnul paroch Zaharie Ganea, din Ferihaz 1 fl., dela domnul Vasile Oltean din loc 1 fl., pe care căle venim a le mulțumi.

Un participant.

CRONICĂ.

Cu numărul de față al „Foi Poporului“ încețăm de a mai trimite foaia acelor, cari nu șiau înnoit abonamentul.

Rugăm deci pe toți cetitorii, cari vreau să aibă foaia noastră, să se grăbească cu trimiterea abonamentului, ca să nu fim siliți a le întrerupe trimiterea foii.

N'avem loc. Prin hotărîre judecătorescă ni-s'a impus publicarea judecății din fruntea foii. Luându-nă se astfel o parte din loc, cerem scuze corespondenților, că nu le putem publica scrisorile trimise. Vor urma în numărul viitor.

Înfrântire cu Sérbi. Coriștii români din Nerău au avut frumosul plan, ca la 7 Februarie st. nou să dea la frații Sérbi din Chichinda-mare o petrecere, împreună cu teatrul și cântări. Petrecerea va avea loc în hotelul lui Pon, hotel luminat cu lumină electrică. Începutul la 8 ore seara. Locul I. 80 cr., II. 60 cr., III. 40 cr., galeria 20 cr. La petrecere sunt invitați toți Români și Sérbi din acele părți. — Bravii nostri Români din Nerău sunt vrednici de toată lauda, pentru frateștile simțeminte dovedite față de aliații nostri Sérbi.

Sperăm, că pilda aceasta frumoasă va afla răsunet și în alte părți ale terii, unde se află Români și Sérbi.

Pentru nefericiții mehadicani. „Tribuna“ publicase în nr. 139 din anul trecut un apel de colectă pentru Mehadicani nefericiți cu priegiu groaznicului măcel, pe care nici când nu-l vom uita. Români de pretutindeni s'au grăbit a da căt au putut, spre a alina nevoile acelor nefericiți. „Tribuna“ a lăudat cu totul 492 fl. 35 cr., cari toți său împărțit familiilor celor năpăstuți. Ajutoarele au venit dela oameni din: A.-Boiu, Turda, M.-Oșorhei, Câmpeni, Vîrșet, Oravița, Cristiori, Caransebes, M.-Reghin, Recea, Galați, (România), Racovița, Malașin, Trembovla (Bucovina), Simand, Băurești, Rîmnicul-Sărat (România), Sibiu, Oradea-mare, Carei, Timișoara, Bistrița, Nasna, Subiac, Șimleu, Viena, Tarkasmező, Bicaz, Gräfenberg (Austria), Sighișoara, Gurarului, Gleichenberg (Austria), Năprade, Gy.-Vársad, Teiuș, Hateg, Brașov, Orșova, Güns, Gr.-Steinbach (Stiria), Rîmnicul-Vâlciu (România), Buzău (România),

Ploiești (România), Hida, Fireș, S.-Mihai, Almaș, Lăpuș, Brăila (România), și din Tîrnova. Din Tîrnova, comună din Bănat, au dat ajutoare tot terani, de aceea le'dăm aici și numele. Ei sunt: Petru Gheju, colectant, Ianoși Cercega, Rusalin Fara, Constantin Tempa, Nicolae Dalea, Treian Gheju, Ilie Gheju, Ioan Voina, Constantin Dalea, II., Trandafir Butcu, Trandafir Voina, și Iosif Gheju.

Din barbarile gendarmilor. Mai cînd era pusesem la răvașul suferințelor neamului nostru, doreșe barbarii ale gendarmilor ungurești, — și acum o nouă barbarie ni-se vestește. La 24 Decembrie n. Pantelimon Riscuța locitor în Riscuța, cercul Crișului, a avut o ceartă cu Toader Draia, din Tonatic. Acesta, în drum spre casă, a intrat în casarma de gendarmi din Riscuța și a pîrtit pe Riscuța gendarmului Varga Árpád. Voinicosul gendarm, deși n'ar fi avut drept, a primit plângerea lui Draia și cu gendarmi a adus pe Riscuța înaintea sa. După aceea fără a face vră-o întrebare, s'a închiș cu el într'o odaie și l-a bătut atât de cumplit, încât bietul Riscuța a căzut la pat, unde a zăcut până în 5 Ianuarie. Si poate că barbarul gendarm l-ar fi și omorât, dacă locitorii satului, auzind strigătele și vaetele celui bătut, n'ar fi alergat să-i scape din mâinile sălbaticului Varga. Neavînd încredere la judecătorie, bătutul teran s'a plâns drept la ministrul trebilor din lăuntru, ridicând împotriva barbarului gendarm acuza de călcarea datorințelor sale și de grea vătămare trupească. Suntem curioși cum va judeca ministrul barbaria slujbașului seu!

Inspector de școale în comitatul Sibiului. Este numit dl Dr. Pintér Gábor, fost inspector în comitatul Tîrnavei-mici. Este curios, că în această slujbă Sașii din Sibiu așteptau se fie numit un Sas. Asta e răsplata Sașilor, pentru că umiliți sunt din cale afară față de stăpânirea ungurească, tot atât de vrăjmașe lor, ca și nouă și fraților nostri Slovacî și Sérbi!

Eșîți din temniță. Ni-se scrie din Lugoj, că dintre Boșenii temnițați au fost puși în libertate în ziua de anul-nou domnii: Nic. Loga, Nicol. Bordânc și Mateiu Figa, eșîți din temniță din Lugoj precum și domnii Carol Jian și Octaviu Maniu, eșîți din temniță din Boșca. La 22 Ianuarie n. au fost puși în libertate domnii Adrian Diaconovici, Dumitru Căzan și Constantin Părdăian. Toți eliberății sunt sărătoși și veseli. Temnița nu i-a înfrânt.

Protopopiatul Geoagiu II. În urma retragerii în pensie a bîtrânului protopop Sabin Piso, s'a alăturat la protopopiatul Geoagiu I. condus de protopopul Vasile Pipș, din Hondol. De aici încolo acest protopopiat se va numi Protopopiatul Geoagiu II.

Cas de moarte. Din Tîrnova primim următoarele: În 30 Decembrie v. a început din viață fica economului nostru fruntaș Ianăș Cuzma cu numele „Anuța“, tocmai în floarea vieții, numărând abia 16 ani. Reposata a fost fiică temnițoare de Dumnezeu, crescând sub ascultarea părintilor, iubită de toți care au cunoscut-o pentru purtarea ei bună. De aceea a și fost înmormînată în 1 Ian. 1897, cu pompă cuvenită, luând parte la înmormînare un public numeros.

Const. Timpa.

²⁾ Povestite de preoteasă Ana D. Munthiu, citată și mai sus.

Petrecere în Seliște. »Reuniunea pompierilor voluntari« din Seliște va aranja la 31 Ianuarie n. 1897 în „sala scoalei” petrecere cu joc. Venitul curat este pentru fondul reuniunii. Începutul la 7^{1/2}, ore seara. Oferte marinimoase se primesc cu mulțumită și se vor cuita pe cale publică.

Petrecere în Comâna-inferioară. Inteligența română din Comâna-inferioară invită la »Petrecerea de dans«, care va avea loc Duminecă în 31 Ianuarie n. c. în sala cancelariei comunale din loc. Începutul la 7 ore seara. Prețul intrării; de persoană 50 cr., de familie 1 fl. 20 cr. Venitul curat e destinat pentru amândouă scoalele române din Comâna. Suprasolvirile se vor cuita publice.

Logodnă. Eugenia Maria Mircea din Cața și Patriciu Pintea, cleric absolut din Sighișoara, logodniți.

Din temnița Oșorheiului. Junele român Avram Ilies ne scrie din M.-Oșorhei, că în temniță de acolo este închis încă din 25 Septembrie anul trecut dl Simeon Dandea din Bucium-Sat, contabil și inspector de băi. Dl Dandea a fost osândit la 6 luni temniță ordinată pentru o vorbire românească ținută în hotelul din Abrud. Atât la pertractare, cât și în temniță dl Dandea s-a purtat bărbătește și ca adevărat Român. Despre purtarea sa din temniță, junele A. Ilies ne scrie între altele, că: de când a intrat între robii cinstesc fiindcă e ca un apostol între ei: le dă învechături, că dacă vor ești, cum trebuie să se poarte, cum să-și apere drepturile, să se iubească, căci dacă vor pune umăr la umăr vor putea ajunge cu timpul la ceva lucru, căci cu cât dragostea și iubirea între noi va fi mai mare și mai strânsă, cu atât vor slăbi mai tare dușmanii nostri. Îi îndeamnă să îndrăgească scoalele, să trimită băieții la școală, să meargă la biserică în toate Duminecile și sărbătorile și cum trebuie să asculte la serviciul dumnezeesc, la predicile preotului, învechătorului, cantorului și a. Ne mai scrie apoi, că dl Dandea a fost cercetat în prinsoare de mulți fruntași, atât din Oșorhei și giur, cât și din Abrud și Bucium, încheindu-și scrizoarea astfel: Ajute-i atotputernicul Dumnezeu că să-și împlinească osândă! Trăească națiunea și toti povățitorii și conducătorii ei.

O osândă barbară-repetită. La 25 Septembrie n. anul trecut tribunalul din Alba-Iulia osândise pe 3 Români la pedepse grozave, pentru că ar fi cântat „Deșteaptă-te Române” și doina lui Lucaci. În urma recursului dat de avocatul apărător, Rubin Patija, membru al comitetului național, tabla regească din Cluj a nimicit osândă și a ordonat nouă pertractare. Pertractarea aceasta a fost tot așa de revoltătoare, ca și cea dintâi și să sfîrșească cu aceeași osândă. Au fost osândiți: Ioan Morariu, preot gr.-cat. din Poiana-Aiudului la un an și 1/2 temniță de stat și 300 fl. amendă; Crucian Simu, învățător din Ciufud (Iași Blaj) la un an temniță și 200 fl.; iar Ioan Simu, tot din Ciufud, acum teolog de cursul III-lea în Blaj, la 6 luni temniță și 100 fl. Domnul Rubin Patija a apelat împotriva hotărârei.

„Călindarul Poporului“ nu se mai află de vânzare la tipografia noastră. În așa scurtă vreme toate cele 6000 mii de călindare au trecut, dovedind astfel, că țărani și căturarii nostri pricep ce e bun și ales.

Chiverniseala ungurească. Împotriva căpitanului de poliție din orașul unguresc Eger s'a pornit deunăzile cercetare pentru o îngelătorie mai mare. În cursul cercetării s'a aflat, că din 1892 încoace primarul orașului n'a mai cercetat cassa, deci și împotriva lui s'a porât cercetare. — Frumoasă chiverniseală, n'ai ce zice!

Prințul Rudolf trăiește. Printre Ruteni e lătită povestea, că moștenitorul de tron Rudolf nu e mort, ci trăiește în Brazilia. De aceea a fugit însă de acasă, pentru că un șerpe uriaș i-a luat locul și s'a pus să aducă săracie și alte năczuri în țeară. Împăratul a pus întreaga sa armată și toate tunurile ca să nimicească șerpele, dar nu se poate, pentru că șerpele e atât de tare încât poate să miște chiar pământul din loc.

Mamă cu 32 de copii. Nevasta unui lucrător cu numele Helm din comuna nemțească Neulerchenfeld, a fost binecuvântată în rar chip cu copii. În 20 de ani ea a dat naștere la 32 de copii. În trei rânduri mama a născut gemeni, în 6 rânduri câte 3 copii, iar în două rânduri câte 4 copii. Dintre copii 26 au fost fiori, 6 fete. Toți s-au născut vii, dar mare parte au murit în scurtă vreme. Dintre cei 32 de copii mai trăesc 10 fiori și două fete.

Câne turbat. Din comuna Petrovoselo (Bănat,) se scrie, că: un câne turbat a intrat în curtea locuitoarei de acolo Balogh și s'a repezit asupra fiului acesteia, de 9 ani. Bietul băiat a fugit în odaie, dar n'a putut închide ușa și cânele a stăbat și el în odaie. Copilașul s'a urcat în virful cupotorului și de acolo striga după ajutor. Mama băiatului chiar atunci sosi acasă din vecini, cănd cânele făcea încercări ca să sără pe cupotor. Mama a început să strige și la strigătele ei se adunării mai mulți vecini, cari intră în odaie. Varga a fost primul, care a intrat și cănele imediat s'a repezit la dinșul, dar Varga l-a prins de grumaz și nu l-a mai lăsat până cei alții vecini nu l-au omorit cu pari și cu furci de fer. În vălmășeala aceasta Varga a primit totuși o mușătură de câne la braț și acum se află în institutul de turbați din Budapesta ca să se lecuească.

Dragoste nu glumă! O cununie de tot curioasă s'a săvîrșit nu de mult în orașul american Rockhouse din țeara Kentucky. Un anumit Wilhelm Sexton de 104 ani, și-a încredințat de soție pe văduva Wilhelm Prajts de 101 ani. După serviciul bisericesc „tinere” păreche a făcut o preumblare cu trăsura la o zidire de tîrg, făcută înainte cu 83 de ani, iar apoi s'a retras la locuința lor, care se află în casa pe care și-a zidit-o mirele acum 90 de ani.

Taina „prefundului“. S'a întemplat, că din Pesta transportau gendarmii 14 robi în temniță din Veszprém. La sosire i-au căutat că nau la ei ceva lucru neierat, ba au căutat chiar și pitele ce le aveau la ei. După cum s'a dovedit mai târziu: nu înzadar! Tânăr pitele în două au aflat în ele cuptite, bricege, pile, raspor, ba într-o pită au aflat chiar și cerusă și hârtie de scris. Toate aceste lucruri nu erau băgăte în pită așa ca să fi făcut vre-o gaură, ci erau băgăte încă în aluat și așa apoi au copt pitele, ceea-ce dovedește, că păsăroii mai au și păsăruice pe lângă ei.

RÎS.

Județul: „Dumneata ești pîrît că ai furat opt linguri de argint“.

Vinovatul: „Așa-i, Domnule, dar mă temeam de moarte“.

Județul: „De ce moarte?“

Vinovatul: „Eram bolnav și doctorul mi-a zis, că dacă nu iau în toată ziua căte o lingură, atunci mor“.

Comunicată de Petru Gheorghiu, jude.

POSTA REDACȚIEI.

DLUI I. P. în Borza. Un proiect de statut pentru societatea de temperanță se va publica în curând în „Foaia Poporului“, anume se vor publica statutele societății pe temperanță din Babta (Săliște). Aceste statute sunt aprobate deja de ministrul.

Fără îscălitură în Herendești. Scrisori neșătătoare, fără să știm numele celor ce le scrie, nu publicăm. Scrie-ne numele.

Gr. Leh. în J. Mulțumite; în nrii viitori.

Învitare de abonament.

„Foaia Poporului“ este organul pentru popor al partidului național și va apărea de aici încolo ilustrată. În fiecare număr „Foaia Poporului“ va aduce cel puțin câte un chip, uneori și mai multe; pe lângă aceea mai multe îmbunătățiri vom pune în redactarea ei.

Ne vom nisa, ca ea să fie un steag de apărare al causei naționale, un prieten bun, un sfetnic și povățitor spre bine al tuturor acestora, cari o iau în casă lor.

Rugăm deci, pe toți cetitorii și iubitorii »Foii Poporului« să o aboneze și să o recomande spre abonare tuturor prietenilor și cunoșcuților lor.

Prețul de abonament este:

Pentru Austro-Ungaria.

Pe un an întreg (6 coroane)

Pe o jum. de an . . . 1 fl. 50 cr. (3 coroane).

Pentru România.

Pe un an întreg 15 lei

Pe o jumătate de an 7 lei 50 bani.

Pe mai puțin de o jumătate de an nu se primesc abonamente. Terminul de abonament să socotește dela începutul și dela mijlocul anului (1 Ianuarie și 1 Iulie st. v.)

Ne rugăm pentru trimiterea că mai în grabă a abonamenteelor, ca să putem trimite regulat foia.

Trimiterea prețului de abonament mai ușor se face cu rambursă poștală, (Post-Anweisung, posta utalvány). Abonații vechi să lipească pe rambursă fășia, în care le merge foia, iar cei noi să-și scrie curat și cetățenii numele, satul și posta din urmă.

 Totodată venim a înștiința, că orice adună cel puțin 10 abonații noi, va primi gratuit sau în cinste „Foaia Poporului“.

Cine câștigă mai mulți abonații și are foia abonată, poate să capete în cinste ori cărți din librăria noastră.

Administrația
„Foii Poporului“.

LOTERIE.

Tragerea din 23 Ianuarie n.

Timișoara: 23 79 20 64 34

Viena: 63 24 55 56 75

Tragerea din 27 Ianuarie n.

Brün: 46 38 70 74 4

Tirurile din săptămâna viitoare după căl. vechiu.

Luni, 20 Ianuarie: Chirper, Crișul-săesc (Deutsch-Kreuz), Păpăuț, Proștea-mare, Sângereiul-român (Comit. Bistrița-Năsăud), Teaca.

Marți, 21 Ianuarie: Barot, Egerhárt.

Mercuri, 22 Ianuarie: Cătina, Ghirig, Gherghio-Ditro (20 și 21 tirg de vite), Nocrich (ziua premergătoare tirg de vite), Sîntereag (Somkerék), Tătărane.

Vineri, 24 Ianuarie: Armeni, Gherla, Nadășul-săesc.

Sâmbătă, 15 Ianuarie: Lăpușul-românesc, Măgheruș.

Călindarul săptămânii.

Zilele	Călindarul vechiu	Călind. nou	Soarele
	Dum. Leproșilor gl. 3, sf. 3.	răs. ap.	
Dum.	19 Cuv. Macarie Egipt.	31 Petru Nol.	7 23 4 37
Luni	20 † C. M. P. Eutimiu	1 Ignat.	7 21 4 39
Marți	21 Cuv. Păr. Maxim	2 (†) Int. D.	7 20 4 40
Merc.	22 S. Apost. Timoteiu	3 Blasius	7 18 4 42
Joi	23 S. Mc. Clement	4 Veronica	7 16 4 44
Vineri	24 Cuv. Xenia	5 Agata	7 15 4 45
Sâmbătă	25 † P. Grigorie Teol.	6 Dorotea	7 14 4 6

Nr. 42/1897.

Publicațiune de concurs.

Pentru ocuparea postului de notar în comuna Vale, cercul Seliștei, comitatul Sibiu, devenit vacant prin abzicere, deschid prin aceasta concurs.

Emolumentele postului de indeplinit sunt:

400 fl. salar, cuartir natural în casa comunei.

25 fl. paușal de călătorie

20 fl. paușal de lemn, și venitele pentru lucruri private statorite prin statut.

Notarul va primi și oficiul de matriculant de stat, pentru care e un onorar de 100 fl. asignat.

Provoc pe cei ce doresc a competa să-și înainteze cererile lor instruite în mod recerut până în 15 Februarie a. c. la mine.

Cunoștința limbei române să recere.

Seliște, în 18 Ianuarie 1897.

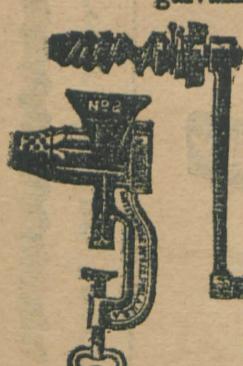
Primpretorul cercual:

[491] 1-1

Dragits.**CAROL F. JICKELI, SIBIU,**

[2827] 8— recomandă:

mașina de măcinat carne
galvanisată argintiu.

Conține numai
din două părți,
părțile de
intregire nu
sunt
trebuincioase.

Părțile tăietoare
se ascund de sine
la întrebunțare.

Vinele se prelucră tot așa de mărunt ca carne și fără osteneală mare. Curățirea mașinii urmează cu totul de sine, prin aruncarea unei bucăți de pâne în lăuntru.

Se capătă în patru mărimi:

Nr. 2	4	6	8
macină pro minută	1/2	1'	2
			3 chilograme.

Prețul fl. 3.40 4.60 5.60 7.90

„RACOTĂNA“

CASSĂ DE CREDIT ȘI DE ECONOMII ÎN ȘEICA-MARE.

Convocare.

Domnii acționari prin aceasta se invită conform §. 19 din statute la

I-a adunare generală ordinată

care se va ține în Șeica-mare, la 25 Februarie st. n. 1897, la 10 ore înainte de amiază în școală română.

Obiectele:

- Raportul direcției, bilanțul anului 1896, raportul comitetului de supraveghiere și propunerile acestora.
- Stabilirea bilanțului și distribuirea profitului curat.
- Determinarea scopului, spre care este a se întrebuița suma provizată în §. 52 lit. c. a statutelor.
- Urcarea capitalului social.
- Modificarea statutelor.
- Regularea salarelor funcționarilor.
- Alegerea cassarului devenit vacanță prin demisiune și a unui jurisconsult.
- Fixarea intereselor după depuneri și a marcelor de prezență.

Domnii acționari, care doresc a participa la adunarea generală, în sensul §. 22 al statutelor sunt rugați să-și depune acțiile eventual dovezile de plenipotență la cassă până la 9 ore înainte de începerea adunării generale.

Şeica-mare, 21 Ianuarie 1897.

[493] 1-2

Directiunea.**I-a încheiere a conturilor cu 31 Decembrie 1896.****Contul bilanțului:**

Active:			Pasive:	
Cassa în numărăt.	900	50	Capital social, 200 acțiuni à 50 fl.	10000
Cambii excomptate	5065	—	Fondul de rezervă	431
Credite personale	16549	70	Depuneri spre fructificare	8019
Debitori	24	67	Creditori	2004
Spese de fondare	fl. 346.37		Reescompt.	765
după amortisare de	„ 69.37	277	Interese transitoare	913
Mobilier	fl. 282.31		Venitul transpus din 1895	19
după amortisare de	„ 28.31	254	fl. 116.98	841.40
			curat pe 1896	958 38
				23070 87
				23070 87

Contul de profituri și pierderi:

Eșiri:			Venituri:	
Interese pentru depuneri spre fructificare	fl. 271.63		Venitul transpus din 1895	116 98
Interese pentru capitalul de acțiuni	„ 420.68	692 31	Interese:	
Spese	46	26	„ dela cambii fl. 155.77	
Contribuții	47	73	„ credite personale „ 1.072.03	
Amortisare din spese de fondare	fl. 69.37		„ depuneri proprii „ 26.50	1254 30
„ mobilier	„ 28.31	97 68	Provisioni și competiție „ 471 08	
Venitul curat	958	38		1842 36

Şeica-mare, în 31 Decembrie 1896.

N. Racotă m. p.,
director executiv.Vintilă m. p.,
membru al direct.Varga m. p.,
membru al direct.

Subscrisul consiliu de inspecție am examinat conturile prezente și le-am aflat în deplină regulă.

Şeica-mare, 21 Ianuarie 1897.

Ioan Nartea.

Ioan Dordea.

Nicolae Vintilă.

Pluguri schimbătoare

fabricat propriu
după cel mai nou sistem, foarte ușoare și trainice
se capătă la

Petru Maier, lăcătar

Reghinul-Săesc, strada Schobel nr. 131.

La „Tipografia“, societate pe acțiuni din
Sibiu se află de vânzare

**TABLOUL
CONDAMNAȚILOR POLITICI
PENTRU CAUSA ROMÂNĂ.**

Prețul 2 fl.

Nr. 41/1897.

Publicație de concurs.

Pentru ocuparea postului de vice-notar sistemisat din nou în comuna Gurariului, cercul Seliștei, comitatul Sibiu, deschid prin aceasta concurs.

Emolumentele postului de indeplinit sunt:

350 fl. salar anual, 50 fl. bani de quartir și jumătate din venitele laterale.

Vice-notariul va primi și oficiul de suplinitor a matriculantului de stat, pentru care e un onorar de 30 fl. asigurat.

Provoc pe acei ce doresc a competa să-și înainteze cererile lor instruite în mod recerut până în 15 Februarie a. c. la mine.

Cunoștința limbei române să recere. Seliște, în 18 Ianuarie 1897.

Primpretorul cercului:

[492] 1-1

Dragits.

Lanțul de otel patentat „Goeppinger“**cu zale fără fertură (neforostuite)**

este conform constatării oficiale de 2—2½-ori mai tare decât lanțurile celelalte (cu zale forostuite), și poate să se întrebuneze cu deplină siguranță cu câtiva numeri mai subțire, decum e posibil această la lanțuri forostuite; prin aceasta se ajunge la o considerabilă ușurare de greutate.

Deci lanțul de otel patentat este lanțul cel mai ieftin.

Lanțul acesta este făcut în diferite feluri și spre diferite scopuri; să află în deposit la

Carol F. Jickeli, Sibiu.

[2826] 7—25

Fabrică de casse.

Am onorul a aduce la cunoștința p. t. publicului, că am mărit atelierul meu și am aranjat o fabrică de casse.

Spre incredințare, că furnizez numai marfă bună și frumoasă, servească împregurierea, că vând casse fabricate exclusiv numai de mine, și stă în voea fiecarui a să convinge cu prilegii comandelor în atelier despre bunătatea materialului și conștiințiositatea executării.

Încredințând p. t. publicul pe deplin, că atât la cassele nove cât și la reparaturi și deschideri voi face cele mai ieftine prețuri și voi executa în cel mai conștiințios mod toate comandele, semnez în speranța unei cliente binevoitoare

[950] 43—

cu distinsă stima

Gustav Moess,

strada Poplăcii-mare Nr. 8.

Comunelor bisericesti și politice li-se acordă și plătirea în rate.

Reparaturi în grabă, bine și ieftin.

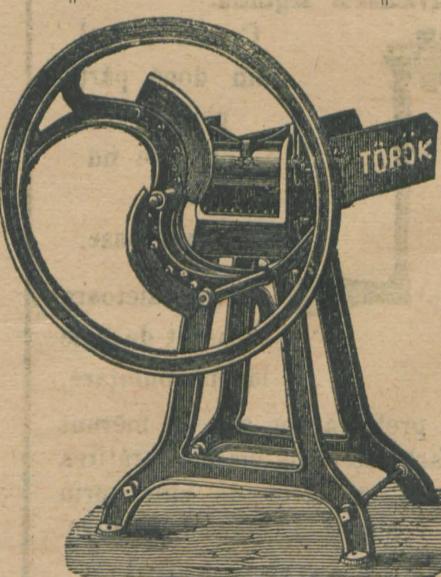
Andreiu Török**Fabrică de mașini agricole**

recomandă stimaților domni economi fabricatele sale bine cunoscute în țeară și străinătate și de multe-ori premiate.

Tot felul de **pluguri** — pentru mersul ușor și bun al plugurilor mele dău garanță — **masină de tăiat** de ale lui Haelerling și în deosebite mărimi, **teascuri** pentru stoarcerea oleilului, mustului de struguri și de poame, toate de un sistem probat ca bun, **virtej** (gäpel) pentru câte 1—4 eci, **masine de îmblătit** (trierat) de mână, cu virtej, și cu vapor, mașini pentru alegerea grâului în 4 deosebite mărimi, mașină pentru desfacerea **cucuruzului**, **moară pentru păsat**, **pumpe** pentru afunzimi până la 20 metri, **mașini** de séménat și triere, grape și altele:

Mai departe eu port neguțătorie de fer cu un mare magazin de nicoile, foi, mașini pentru șiroafe și pentru găurirea ferului, tinichea (pleu) pentru coperișe, sindile, apoi tot felul de alte instrumente și unele de lipsă făfurilor și lăcașilor, toate de cea mai bună calitate.

[314] 2—26

Preturi ieftine, serviciu solid.

Întemeiată la anul 1857

Preturi ieftine, serviciu solid.

Lista prețurilor ilustrată, gratis și franco.